

[Alfred Jensen.]

om, at den kolde krig er ved at blive trængt tilbage. De to statsmænds aftale om et topmøde om Berlinspørgsmålet under forudsætning af andre interesserede parters tilslutning viser nytten af sådanne besøg og viser, at tiden for afspænding og nedrustning nu er inde.

Ministerpræsident Krustjevs forslag i FN om international afrustning efter aftale over en 4-årig periode har vakt den største opmærksomhed og fået tilslutning fra alle dele af verden. Ingen kan undlade at tage dette forslag alvorligt. Mens man tidligere over for Sovjetunionens forslag om afrustning fremførte Sovjetunionens relative svagheit som hovedmotivet for forslaget, kan noget sådant ikke føres i marken i dag. Sovjetunionen står i dag som absolut førende på den kosmiske forsknings område, et forhold, som betyder, at der også er et forspring på raketvåbnets område.

Når Sovjetunionen foreslår og tidligere har foreslået international afrustning, er det udtryk for Sovjetunionens fredspolitik og for dens stræben for militarismens afskaffelse. Det understreger, at socialismens verden og arbejderklassen er oprustningens og krigens stærkeste modstandere.

Den internationale situation viser afgjort tegn på tøbrud. For alle tilhængere af fred, afspænding og afrustning gælder det om at understøtte og befordre denne udvikling, som har sin rod i de folkelige massers stræben efter afspænding og for fredelig samexistens.

Forhandlingerne her i landet om større militærudgifter, om NATO-depoter og atomvæbning kan kun tjene til at modvirke tøbruddet. Den undskyldning, at det ikke betyder så meget, hvad vi foretager os, og at afspændingen alligevel vil gå sin gang, hvis der er basis for den, gælder ikke. Afspændingens videre gang afhænger i allerhøjeste grad af den tilslutning, som den får af folkelige kræfter verden over. Her tæller Danmarks og det danske folks tilslutning også med, ja, vejer godt til. Den såkaldte forsvarsdebat her i landet har derfor modvirket afspændingen og bidraget til at styrke den kolde krig.

Det var for at få en vending heri, at den kommunistiske folketingsgruppe i et åbent

brev henvendte sig til forsvarsministeren med opfordring til at afvise de oprustningskrav, som et mindretal, venstre og de konservative, kørte frem med i udvalget. Danmark må bidrage stærkt og utvetydigt til ophævelse af den internationale spænding, drage konsekvensen af den ændrede stilling og slutte op bag alt initiativ for forhandling og aftaler. Danmark må såvel i som uden for FN støtte Sovjetunionens forslag om international afrustning.

Kommunisterne mener, at folketinget må give udtryk herfor ved at afvise såvel militaristernes krav som det foreliggende forslag til militærordning og udtale sig for international afrustning og om de foranstaltninger, der må træffes for at sikre landets selvstændighed og fred, indtil international afrustning kan gennemføres.

På den kommunistiske gruppes vegne skal jeg motivere afvisningen i et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget erkender, at den kolde krig med oprustning og atomvæbning indebærer en alvorlig fare for freden, og at militærvæsenet til skade for den fredelige opbygning beslaglægger omfattende midler til uproduktive formål, udtaler det, at Danmark i og uden for FN må understøtte Sovjetunionens forslag om international afrustning efter aftale over en 4-årig periode og i øvrigt, indtil international afrustning er gennemført, sætte ind for følgende:

1. Fremme af alle initiativer for nedrustning, forhandling og fredens sikring og i fornødent omfang selv tage sådanne.
2. Aftale om indstilling af prøvesprængningerne og forbud mod kernevåben.
3. Oprettelse af en atomfri, militært udtyndt zone i Europa.
4. Frigørelse fra NATO under indsats for anerkendelse af landets neutralitet.

I samklang hermed fastslår tinget, at forhandlingerne om tyske NATO-depoter i Jylland må afbrydes, de praktiske foranstaltninger til raketvæbning af landet standses, og at såvel de militære udgifter som tjenestetiden må nedsættes.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.“